

Det nye kirkeblad i Kirke Saaby og Hvalsø sogne er i trykken. Forsiden er blodrød som Guds kærlighed og Guds blod. Og midt i den røde flade stråler det hvide kors med ordet JESUS. Ingen er i tvivl om det er et kirkeblad. Vi skammer os ikke over evangeliet i Lejre kommune. Hvor andre kirkeblade tier, tør vi skrive JESUS på forsiden. Efterhånden er mange kirker begyndt at være forsigtige med at nævne Jesus i kirkebladet. Man vil ikke skræmme folk væk med skriftsteder, som vi har mindst ti af i vores nye udgave af kirkebladet. For nyligt kunne man i en sjællandsk lokalavis læse at en mand var blevet vred over, at hans sogns kirkeblad

havde en masse om meditation og andagtsøvelser i kirkens ”stille rum”, men ikke er et ord om ham, som er vejen, sandheden og livet. Den vrede mand efterlyste at hans kirkeblad skrev at vejen til Gud går gennem Jesus. Ligeledes er det ikke længe siden at magasinet folk&kirke, som er en del af portalen folkekirken.dk, blev kritiseret for at bladet ikke taler nok om Gud og kristendom. Kritikken gik også på, at Folk&Kirke er for meget som et almindeligt magasin, og for lidt et kirkeligt magasin. Ingen kan tillade sig at hævde, at Jesus er på vej ud af kirkebladene og folkekirken og de nye salmer. Der er ikke undersøgelser der dokumenterer at Jesus

skulle have forladt folkekirken. Men man kan have en bange anelse. For ikke skræmme folk væk fra kirken, er Jesus ikke centrum. I stedet prædikes et humanistisk budskab om at vi skal være gode mod hinanden og tro på at der er noget der er større end os selv. Hvor er jeg træt af den vending. Folk siger altid til mig efter en øl eller to: ”Jeg tror på noget, præst”. Jeg svarer. ”Jeg tror ikke på noget”. Så holder jeg en lang pause og fortsætter. ”Jeg tror på Jesus”. Da jeg var yngre præst, og desværre nedtonede det kirkelige for at vinde popularitet, sagde folk. ”Det er som om du slet ikke er præst”. Det blev jeg stolt af at høre. Men i dag ville jeg have ønsket at jeg

havde opført mig så folk havde sagt: ”Vi kan se og høre og mærke på dig at du er præst”. Det er som om vi fra kirkelig side bilder os ind at befolkningen forestiller sig Jesus som grov og grisk og farlig. Derfor skjuler vi ham i humanismens hvide, søde lammeklæder, så kristendommen fremstår blød som reklamerne for Lambi toiletpapir. Vi har i Kirke Saaby og Hvalsø et tykt og spændende kirkeblad der snart bliver husstandsomdelt. Glæd jer. Der vrimler med arrangementer. Jeg tror der mindst er 28. Men hvad er det for arrangementer? Vi har revyviseforedrag. Vi har foredrag om at være forældre til et handicappet barn, om et bosted, om at blomstre med demens,

ølsmagning, om at det aldrig er for sent at få en lykkelig barndom, læsekrede, om kunst og kvinderne på Sprogø, om fødevarer og sådan kan jeg fortsætte. Det er interessante arrangementer. Og der er mange. Kirken skal være aktiv som resten af samfundet og åbenbar ikke lære os at tage den med ro. Arrangementerne handler om at være menneske, om det vi slås med og drømmer om og længes efter. Det er måske godt vi har de arrangementer. Men ud af de 28 kirkelige arrangementer er der kun tre, der er tonet ind på evangeliet og tør udtale det ord vi ikke vil sige så ofte i landets sognegårde: Jesus. Dybest set kunne vores kirkeblad, hvis vi ser på arrangementernes

indhold, lige så godt være fra folkeuniversitetet eller AOF eller FOF eller Ældre Sagen. Så spørgsmålet er om folkekirken, præsterne, menighedsrådene er blevet tidens falske profeter vi skal tage os i agt for. Man kan ligefrem frygte at det ikke er samfundet der har gjort kirken verdslig, men det er kirken der gjort samfundet verdsligt. Men en ting ved vi. Der hvor kirkerne er fyldte i Danmark er der, hvor Jesus bliver prædikeret og kirken ikke skammer sig over evangeliet. Så hvis vi skal have vendt udviklingen med de faldende dåbstal og det faldende medlemstal i folkekirken, skal Jesus tilbage i kirkebladene og gudstjenesterne og

begravelserne og vielserne. Ikke det hvide
smilende lam som på lambitoiletpakkerne.
Men det blodige lam på korset. Ikke forstået
på den måde at vi ikke kan have gode
koncerter i kirken eller oplysende
arrangementer som dem vi allerede har i
kirken. Men forstået sådan, at alt hvad vi
fortager os i folkekirken, skal have fokus på
at forkynde Jesus som hele verden frelser.
Vi har en Gud der elsker os, vil os, støtter os
og er der for os. Men hvordan skal vi findes
trøst ved det, hvis det ikke igen og igen
bliver fortalt os i kirkebladene, til
arrangementerne og i kirken. Gud i vold.
Amen.

